Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 95/26/EK**

(1995. gada 29. jūnijs),

ar ko groza Direktīvu 77/780/EEK un Direktīvu 89/646/EEK kredītiestāžu jomā, Direktīvu 73/239/EEK un Direktīvu 92/49/EEK nedzīvības apdrošināšanas jomā, Direktīvu 79/267/EEK un Direktīvu 92/96/EEK dzīvības apdrošināšanas jomā, Direktīvu 93/22/EEK ieguldījumu sabiedrību jomā un Direktīvu 85/611/EEK attiecībā uz pārvedamo vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU), lai stiprinātu konsultatīvo uzraudzību

(OV L 168, 18.7.1995, lpp. 7)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/12/EK (2000. gada 20. marts)	L 126	1	26.5.2000
►**M2**	Eiropas Parlamenta un padomes Direktīva 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris)	L 345	1	19.12.2002

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 95/26/EK

(1995. gada 29. jūnijs),

ar ko groza Direktīvu 77/780/EEK un Direktīvu 89/646/EEK kredītiestāžu jomā, Direktīvu 73/239/EEK un Direktīvu 92/49/EEK nedzīvības apdrošināšanas jomā, Direktīvu 79/267/EEK un Direktīvu 92/96/EEK dzīvības apdrošināšanas jomā, Direktīvu 93/22/EEK ieguldījumu sabiedrību jomā un Direktīvu 85/611/EEK attiecībā uz pārvedamo vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU), lai stiprinātu konsultatīvo uzraudzību

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 57. panta 2. punkta pirmo un trešo teikumu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

lemjot saskaņā ar Līguma 189.b pantā noteikto procedūru ([3]), saskaņā ar Samierināšanas komitejas 1995. gada 11. maijā apstiprināto kopīgo dokumentu,

(1) tā kā daži notikumi ir pierādījuši, ka, lai stiprinātu konsultatīvo uzraudzību, dažos aspektos jāgroza dažas Padomes direktīvas, kas nosaka vispārēju pamatu, saskaņā ar kuru kredītiestādes, apdrošināšanas sabiedrības, ieguldījumu sabiedrības un pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU) drīkst veikt savu darbību, proti, Direktīva 77/780/EEK ([4]) un Direktīva 89/646/EEK, Direktīva 73/239/EEK ([5]) un Direktīva 92/49/EEK, Direktīva 79/267/EEK ([6]) un Direktīva 92/96/EEK, Direktīva 93/22/EEK ([7]) un Direktīva 85/611/EEK ([8]); tā kā ir vēlams noteikt līdzīgus pasākumus visā finanšu pakalpojumu nozarē;

(2) tā kā minētās direktīvas cita starpā paredz nosacījumus, kas jāizpilda, lai kompetentās iestādes varētu piešķirt atļauju darbības sākšanai;

(3) tā kā kompetentās iestādes nedrīkst piešķirt atļauju vai uzturēt spēkā atļauju finanšu uzņēmumam, ja uzņēmuma un citu fizisku vai juridisku personu ciešās saiknes tām var liegt sekmīgi pildīt uzraudzības uzdevumu; tā kā arī uzņēmumiem, kam jau ir piešķirta atļauja, šajā ziņā jāapmierina kompetentās iestādes;

(4) tā kā jēdziena "ciešas saiknes" definīcija šajā direktīvā nosaka kritēriju minimumu, un tas neliedz dalībvalstīm to attiecināt uz citādām situācijām nekā tās, ko paredz šī definīcija;

(5) tā kā sabiedrības kapitāla būtiskas daļas ieguvums nenozīmē dalību šās direktīvas nozīmē, ja šis īpašums ir iegūts tikai kā pagaidu ieguldījums, kas neļauj iespaidot uzņēmuma struktūru vai finanšu politiku;

(6) tā kā norāde uz uzraudzības iestāžu uzraudzības uzdevuma sekmīgu izpildi aptver uzraudzību, pamatojoties uz konsolidētiem pārskatiem, kas jāveic attiecībā uz finanšu uzņēmumu, ja Kopienas tiesības to paredz; tā kā šādos gadījumos iestādēm,

([1]) OV C 229, 25.8.1993., 10. lpp.
([2]) OV C 52, 14.2.1994., 15. lpp.
([3]) Eiropas Parlamenta 1994. gada 9. marta atzinums (OV C 91, 28.3.1994., 61. lpp.), Padomes 1994. gada 6. jūnija kopēja nostāja (OV C 213, 3.8.1994., 29. lpp.), Eiropas Parlamenta 1994. gada 26. oktobra Lēmums (OV C 323, 21.11.1994., 56. lpp.).
([4]) OV L 322, 17.12.1977., 30. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 89/646/EEK (OV L 386, 30.12.1989., 1. lp.p).
([5]) OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/49/EEK (OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp.).
([6]) OV L 63, 13.3.1979., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/96/EEK (OV L 360, 9.12.1992., 1. lpp.).
([7]) OV L 141, 11.6.1993., 27. lpp.
([8]) OV L 375, 31.12.1985., 3. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 88/220/EEK (OV L 100, 19.4.1988., 31. lpp.).

▼B

kurās griežas pēc atļaujas, jābūt spējīgām uzrādīt iestādes, kas ir tiesīgas veikt šā finanšu uzņēmuma uzraudzību, pamatojoties uz konsolidētiem pārskatiem;

(7) tā kā savstarpējas atzīšanas princips un izcelsmes dalībvalsts uzraudzības princips nosaka, ka dalībvalstu kompetentās iestādes nepiešķir atļauju vai tām tā jāatsauc, ja tādi faktori kā darbības programmu saturs, faktiskās darbības ģeogrāfiskā izplatība noteikti rāda, ka finanšu uzņēmums izvēlējies vienas dalībvalsts tiesību sistēmu ar mērķi apiet stingrākus standartus, kas ir spēkā citā dalībvalstī, kuras teritorijā tas plāno veikt vai veic lielāko daļu darbības; tā kā finanšu uzņēmumam, kas ir juridiska persona, jābūt piešķirtai atļaujai dalībvalstī, kurā tam ir juridiskā adrese; tā kā finanšu uzņēmumam, kas nav juridiska persona, pārvaldes iestādēm jābūt dalībvalstī, kurā tam piešķirta atļauja; tā kā dalībvalstīm turklāt jāprasa, lai finanšu uzņēmuma pārvaldes iestādes vienmēr būtu izcelsmes dalībvalstī un patiešām tur darbotos;

(8) tā kā jāparedz iespēja kompetentajām iestādēm un iestādēm vai struktūrām, kas ar savu darbu palīdz stiprināt finanšu sistēmas stabilitāti, savā starpā apmainīties ar informāciju; tā kā, lai nosūtīto informāciju paturētu slepenībā, adresātu lokam jāpaliek stingri ierobežotam;

(9) tā kā tāda rīcība kā krāpšana un to personu, kam pieejama konfidenciāla informācija, pārkāpumi var iespaidot finanšu sistēmas stabilitāti, arī vienotību, pat, ja saistīta ar uzņēmumiem, kas nav finanšu uzņēmumi;

(10) tā kā ir jāprecizē nosacījumi, saskaņā ar kuriem šāda informācijas apmaiņa ir atļauta;

(11) tā kā, ja ir paredzēts, ka informāciju var izpaust tikai ar kompetento iestāžu noteiktu piekrišanu, šīs iestādes vajadzības gadījumā savu piekrišanu var padarīt atkarīgu no stingru nosacījumu izpildes;

(12) tā kā ir jābūt atļautai arī informācijas apmaiņai starp kompetentām iestādēm no vienas puses un, no otras puses, centrālajām bankām un citām iestādēm ar līdzīgu uzdevumu, ciktāl tās darbojas kā monetārās iestādes, un vajadzības gadījumā citām valsts iestādēm, kas atbild par norēķinu sistēmu uzraudzību;

(13) tā kā Direktīvā 85/611/EEK jāiekļauj tas pats profesionālā noslēpuma pienākums iestādēm, kas atbild par atļauju piešķiršanu PVKIU un to uzraudzību, un uzņēmumiem, kas piedalās minētajā darbībā, kā arī tādas pašas iespējas apmainīties ar informāciju kā tās, kas piešķirtas iestādēm, kas atbild par atļauju piešķiršanu kredītiestādēm, ieguldījumu sabiedrībām un apdrošināšanas sabiedrībām un to uzraudzību;

(14) tā kā šī direktīva koordinē visus noteikumus, kas reglamentē informācijas apmaiņu starp iestādēm visā finanšu nozarē, kā paredzēts Direktīvā 93/22/EEK;

(15) tā kā, lai stiprinātu finanšu uzņēmumu konsultatīvo uzraudzību un finanšu uzņēmumu klientu aizsardzību, jābūt paredzētam, ka revidentam tūlīt jāziņo kompetentajām iestādēm, kā to paredz šī direktīva, ikreiz, kad, pildot uzdevumus, viņš konstatē kādus faktus, kas var nopietni iespaidot finanšu sistēmu vai finanšu uzņēmuma pārvaldes vai grāmatvedības organizāciju;

(16) tā kā, ņemot vērā šo mērķi, ir vēlams, lai dalībvalstis noteiktu, ka šādu pienākumu piemēro visos gadījumos, kad revidents šādus faktus konstatē, pildot savus uzdevumus uzņēmumā, kam ir ciešas saiknes ar finanšu uzņēmumu;

(17) tā kā revidentu pienākums vajadzības gadījumā darīt zināmus kompetentajām iestādēm faktus un lēmumus par finanšu uzņēmumu, kurus viņi atklājuši, pildot savus uzdevumus uzņēmumā, kas nav finanšu uzņēmums, nemaina viņu uzdevumus šajā uzņēmumā, ne arī to, kā šie uzdevumi šajā uzņēmumā ir pildāmi;

▼B

(18) tā kā šās direktīvas pieņemšana ir vispiemērotākais līdzeklis, lai sasniegtu šos mērķus un, jo īpaši, lai nostiprinātu kompetento iestāžu pilnvaras; tā kā šī direktīva ir minēto mērķu sasniegšanai vajadzīgais minimums un nepārsniedz šim mērķim vajadzīgo,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Ja šajā direktīvā lietots termins "finanšu uzņēmums", tā vietā lieto:

▼M1

———————

▼B

— "apdrošināšanas sabiedrība", ja ar šo direktīvu groza Direktīvu 73/239/EEK un Direktīvu 92/49/EEK►M2 ——————— ◄,

— "ieguldījumu sabiedrība", ja ar šo direktīvu groza Direktīvu 93/22/EEK,

— "pārvedamo vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmums (PVKIU) vai uzņēmums, kas iegulda savā uzņēmējdarbībā", ja ar šo direktīvu groza Direktīvu 85/611/EEK.

2. pants

1.

▼M1

———————

▼B

— Direktīvas 92/49/EEK 1. pantam pievieno 1. punktu un

▼M2

———————

▼B

— Direktīvas 93/22/EEK 1. pantam pievieno 15. punktu,

kurā ir šāda definīcija:

""ciešas saiknes" ir stāvoklis, kad divas vai vairāk fiziskas vai juridiskas personas saista:

a) "līdzdalība", kas nozīmē tieši turēt vai kontrolēt vismaz 20 % no kāda uzņēmuma balsstiesībām vai kapitāla, vai

b) "kontrole", kas nozīmē mātes uzņēmuma un meitas uzņēmuma attiecības visos gadījumos, kas minēti Direktīvas 83/349/EEK (*) 1. panta 1. un 2. punktā, vai līdzīgas attiecības starp kādu fizisku vai juridisku personu un uzņēmumu; meitas uzņēmuma meitas uzņēmumu uzskata arī par tā mātes uzņēmuma meitas uzņēmumu, kurš ir pirmais no šiem uzņēmumiem.

Stāvokli, kad divas vai vairāk fiziskas vai juridiskas personas ar vienu un to pašu personu saista pastāvīgas kontroles attiecības, uzskata par ciešām saiknēm šādu personu starpā.

(*) OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/605/EEK (OV L 317, 16.11.1990., 60. lpp.)."

2. Šādas daļas pievieno:

▼M1

———————

▼B

— Direktīvas 93/22/EEK 3. panta 3. punktam,

— Direktīvas 73/239/EEK 8. panta 1. punktam:

▼B

— ►M2 ——————— ◄

”Turklāt, ja ciešas saiknes ir starp finanšu uzņēmumu un citām fiziskām vai juridiskām personām, kompetentās iestādes atļauju piešķir vienīgi tad, ja šīs saiknes netraucē sekmīgi veikt uzraudzības uzdevumu.

Kompetentās iestādes atļauju atsaka arī tad, ja tādas valsts, kas nav dalībvalsts, normatīvie un administratīvie akti, kuri attiecas uz vienu vai vairākām fiziskām vai juridiskām personām, ar kurām attiecīgam uzņēmumam ir ciešas saiknes, vai grūtības šo aktu īstenošanā liedz sekmīgi veikt uzraudzības uzdevumus.

Kompetentās iestādes prasa, lai finanšu uzņēmumi sniedz tām informāciju, kas vajadzīga, lai pastāvīgi pārraudzītu šajā punktā minēto nosacījumu izpildi.”

3. pants

1. Direktīvas 73/239/EEK 8. pantā►M2 ——————— ◄ iekļauj šādu punktu:

”1.a Dalībvalstis prasa, lai apdrošināšanas sabiedrības pārvaldes iestādes būtu tajā pašā dalībvalstī, kur ir tās juridiskā adrese.”

▼M1

———————

▼B

4. pants

1. Direktīvas 92/49/EEK 16. pantā►M2 ——————— ◄ iekļauj šādu punktu:

”5.a Neatkarīgi no 1., 2., 3. un 4. punkta dalībvalstis drīkst atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un:

— iestādēm, kas pārrauga iestādes, kuras iesaistītas ieguldījumu sabiedrību likvidēšanā un maksājumu pārtraukšanā, un līdzīgās procedūrās, vai

— iestādēm, kas pārrauga personas, kuras veic tiesību aktos noteikto grāmatvedības dokumentu revīziju apdrošināšanas sabiedrībās, kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un citās finanšu iestādēs, vai

— neatkarīgiem apdrošināšanas sabiedrību aktuāriem, kas veic tiesību aktos paredzēto uzraudzību attiecībā uz šiem uzņēmumiem, un struktūrām, kas pārrauga šos aktuārus.

Dalībvalstis, kas izmanto pirmajā daļā paredzēto iespēju, liek izpildīt vismaz šādus nosacījumus:

— šī informācija ir vajadzīga, lai īstenotu pārraudzību vai tiesību aktos noteikto uzraudzību, kas minēta pirmajā daļā,

— uz šajā sakarā saņemto informāciju attiecas profesionālā noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 1. punktā,

— ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, to drīkst izpaust tikai ar to kompetento iestāžu noteiktu piekrišanu, kuras ir sniegušas šo informāciju, un, attiecīgi, tikai tiem mērķiem, attiecībā uz ko šīs iestādes devušas savu piekrišanu.

Dalībvalstis Komisijai un pārējām dalībvalstīm paziņo iestādes, personas un organizācijas, kas drīkst saņemt informāciju saskaņā ar šo punktu.”

2. ►M1 ——————— ◄Direktīvas 93/22/EEK 25. pantā iekļauj šādu punktu:

”5.a Neatkarīgi no 1. līdz 4. punkta noteikumiem dalībvalstis drīkst atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un:

— iestādēm, kas pārrauga struktūras, kuras iesaistītas ieguldījumu sabiedrību likvidēšanā un bankrota un citās līdzīgās procedūrās, vai

▼B

— iestādēm, kas atbild par to personu pārraudzību, kuras veic tiesību aktos noteikto grāmatvedības dokumentu revīziju apdrošināšanas sabiedrībās, kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un citās finanšu iestādēs.

Dalībvalstis, kas izmanto pirmajā daļā paredzēto iespēju, liek izpildīt vismaz šādus nosacījumus:

— šī informācija ir vajadzīga, lai izpildītu pirmajā daļā minēto pārraudzības uzdevumu,

— uz šajā sakarā saņemto informāciju attiecas profesionālā noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 1. punktā,

— ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, to drīkst izpaust tikai ar to kompetento iestāžu noteiktu piekrišanu, kuras ir sniegušas šo informāciju, un, attiecīgi, tikai tiem mērķiem, attiecībā uz ko šīs iestādes devušas savu piekrišanu.

Dalībvalstis Komisijai un pārējām dalībvalstīm paziņo iestādes, kuras drīkst saņemt informāciju saskaņā ar šo punktu.”

3. ►M1 ——————— ◄Direktīvas 92/49/EEK 16. pantā un Direktīvas 93/22/EEK 25. pantā►M2 ——————— ◄ iekļauj šādu punktu:

”5.b Neatkarīgi no 1. līdz 4. punkta noteikumiem dalībvalstis, nolūkā stiprināt finanšu sistēmas stabilitāti un vienotību, drīkst atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un iestādēm vai struktūrām, kas saskaņā ar tiesību aktiem atbild par uzņēmējdarbības tiesību pārkāpumu atklāšanu un izmeklēšanu.

Dalībvalstis, kas izmanto pirmajā daļā paredzēto iespēju, liek izpildīt vismaz šādus nosacījumus:

— šī informācija ir vajadzīga, lai izpildītu pirmajā daļā minēto pārraudzības uzdevumu,

— uz šajā sakarā saņemto informāciju attiecas profesionālā noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 1. punktā,

— ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, to drīkst izpaust tikai ar to kompetento iestāžu noteiktu piekrišanu, kuras ir sniegušas šo informāciju, un, attiecīgi, tikai tiem mērķiem, attiecībā uz ko šīs iestādes devušas savu piekrišanu.

Ja dalībvalstī pirmajā daļā minētajām iestādēm vai struktūrām atklāšanas vai izskatīšanas uzdevumu palīdz pildīt šim nolūkam norīkotas, ņemot vērā viņu īpašo kompetenci, personas, kas nestrādā valsts sektorā, uz šādām personām drīkst ar otrajā daļā paredzētajiem nosacījumiem attiecināt pirmajā daļā paredzēto informācijas apmaiņas iespēju.

Lai ieviestu otrās daļas pēdējo ievilkumu, pirmajā daļā minētās iestādes vai struktūras kompetentajām iestādēm, kas sniegušas attiecīgo informāciju, paziņo to personu vārdus un tiešos pienākumus, kam tā ir jāsūta.

Dalībvalstis Komisijai un pārējām dalībvalstīm paziņo savas iestādes vai struktūras, kas drīkst saņemt informāciju saskaņā ar šo punktu.

Līdz 2000. gada 31. decembrim Komisija sniedz ziņojumu par šā punkta piemērošanu.”

4. ►M1 ——————— ◄Direktīvas 93/22/EEK 25. panta 6. punktu aizstāj ar šādu punktu:

”6. Šis pants kompetentajām iestādēm neliedz sniegt:

— centrālajām bankām un citām iestādēm ar līdzīgu uzdevumu, kas darbojas kā monetārās iestādes,

— vajadzības gadījumā citām valsts iestādēm, kas atbild par norēķinu sistēmu pārraudzību,

informāciju, kas domāta to uzdevuma veikšanai, un tas arī neliedz šādām iestādēm vai struktūrām sniegt kompetentajām iestādēm informāciju, kas tām var būt vajadzīga 4. punkta nolūkā. Uz šajā sakarā saņemto informāciju attiecas profesionālā noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts šajā pantā.”

▼B

5. Direktīvas 92/49/EEK 16. pantā►M2 ——————— ◄ iekļauj šādu punktu:

”5.c Dalībvalstis drīkst atļaut kompetentajām iestādēm sniegt:

— centrālajām bankām un citām struktūrām ar līdzīgu uzdevumu, kas darbojas kā monetārās iestādes,

— vajadzības gadījumā citām valsts iestādēm, kas atbild par norēķinu sistēmu pārraudzību,

informāciju, kas domāta to uzdevuma veikšanai, un drīkst atļaut šādām iestādēm vai struktūrām sniegt kompetentajām iestādēm informāciju, kas tām var būt vajadzīga 4. punkta nolūkā. Uz šajā sakarā saņemtām ziņām attiecas profesionālā noslēpuma nosacījumi, kā paredz šis pants.”

▼M1

———————

▼B

7. Direktīvas 85/611/EEK 50. pantā 2., 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

”2. Dalībvalstis nosaka, ka visām personām, kas strādā vai ir strādājušas kompetento iestāžu labā, kā arī kompetento iestāžu norīkotiem revidentiem un ekspertiem jāievēro profesionālais noslēpums. Šāds noslēpums nozīmē, ka nekādu slepenu informāciju, ko tās var saņemt, pildot pienākumus, nedrīkst izpaust nevienai personai vai iestādei, izņemot pārskata vai apkopojuma formā un tā, ka nav iespējams identificēt konkrētus PVKIU vai pārvaldības sabiedrībasun depozitārijus (turpmāk minēti kā uzņēmumi, kas iegulda savā uzņēmējdarbībā), neskarot gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesību akti.

Tomēr, ja PVKIU vai uzņēmums, kas iegulda savā uzņēmējdarbībā, ir atzīts par bankrotējušu vai tiek likvidēts, slepenu informāciju, kas neattiecas uz trešām personām, kuras iesaistītas ieguldījumu sabiedrības glābšanas pasākumos, var izpaust civillietās vai komerclietās.

3. Dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm 2. punkts neliedz apmainīties ar informāciju saskaņā ar šo direktīvu vai citām direktīvām, ko piemēro PVKIU vai uzņēmumiem, kas iegulda savā uzņēmējdarbībā. Uz šo informāciju attiecas profesionālā noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 2. punktā.

4. Dalībvalstis var slēgt sadarbības līgumus, kas paredz informācijas apmaiņu ar trešo valstu kompetentajām iestādēm, vienīgi tad, ja uz sniegto informāciju attiecas profesionālā noslēpuma garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas šajā pantā minētajām garantijām.

5. Kompetentās iestādes, kas saņem slepenu informāciju saskaņā ar 2. vai 3. punktu, to drīkst izmantot savu pienākumu izpildei, vienīgi:

— lai pārbaudītu, vai ir izpildīti nosacījumi, kas reglamentē tādu PVKIU vai uzņēmumu darbības sākšanu, kuri iegulda savā uzņēmējdarbībā, un lai atvieglinātu minētās darbības, pārvaldes un grāmatvedības procedūru un iekšējās kontroles mehānismu uzraudzību,

— lai piemērotu sankcijas,

— sakarā ar sūdzību administratīvā lietā par kādu kompetentās iestādes lēmumu, vai

— tiesas procesos, ko sāk saskaņā ar 51. panta 2. punktu.

6. Šā panta 2. un 5. punkts neliedz veikt informācijas apmaiņu:

a) dalībvalstī, kur ir divas vai vairāk kompetentās iestādes; vai

b) dalībvalstī vai dalībvalstu starpā, starp kompetentajām iestādēm un:

— valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par kredītiestāžu, ieguldījumu uzņēmumu, apdrošināšanas sabiedrību un citu finanšu iestāžu, kā arī finanšu tirgu uzraudzību,

▼B

— struktūrām, kas ir iesaistītas PVKIU un uzņēmumu, kas iegulda savā uzņēmējdarbībā, likvidācijā un bankrota vai līdzīgās procedūrās,

— personām, kas ir atbildīgas par tiesību aktos noteiktās grāmatvedības pārbaudes veikšanu apdrošināšanas sabiedrībās, kredītiestādēs, ieguldījumu uzņēmumos un citās finanšu iestādēs, un citām finanšu iestādēm,

veicot uzraudzības uzdevumus, nedz arī tādas informācijas izpaušanu iestādēm, kas vada kompensācijas shēmas, kāda vajadzīga to pienākumu izpildei. Uz šādu informāciju attiecas profesionālā noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 2. punktā.

7. Neatkarīgi no 2. līdz 5. punkta noteikumiem dalībvalstis drīkst atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un:

— iestādēm, kas pārrauga iestādes, kuras iesaistītas ieguldījumu sabiedrību likvidācijā un bankrota vai līdzīgās procedūrās, vai

— iestādēm, kas pārrauga personas, kuru uzdevums ir veikt tiesību aktos noteikto grāmatvedības dokumentu revīziju apdrošināšanas sabiedrībās, kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un citās finanšu iestādēs.

Dalībvalstis, kas izmanto pirmajā daļā paredzēto iespēju, prasa izpildīt vismaz šādus nosacījumus:

— šī informācija ir vajadzīga, lai izpildītu pirmajā daļā minēto pārraudzības uzdevumu,

— uz šajā sakarā saņemto informāciju attiecas profesionālā noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 2. punktā,

— ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, to drīkst izpaust tikai ar to kompetento iestāžu noteiktu piekrišanu, kuras ir sniegušas šo informāciju, un, attiecīgi, tikai tiem mērķiem, attiecībā uz ko šīs iestādes devušas savu piekrišanu.

Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm iestādes, kuras drīkst saņemt informāciju saskaņā ar šo punktu.

8. Neatkarīgi no 2. līdz 5. punkta noteikumiem dalībvalstis, lai stiprinātu finanšu sistēmas stabilitāti, arī vienotību, drīkst atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un iestādēm vai struktūrām, kas saskaņā ar tiesību aktiem atbild par uzņēmējdarbības tiesību pārkāpumu atklāšanu un izmeklēšanu.

Dalībvalstis, kas izmanto pirmajā daļā paredzēto iespēju, liek izpildīt vismaz šādus nosacījumus:

— šīs informācija ir vajadzīga, lai izpildītu pirmajā daļā minēto uzdevumu,

— uz šajā sakarā saņemto informāciju attiecas profesionālā noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 2. punktā,

— ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, to drīkst izpaust tikai ar to kompetento iestāžu noteiktu piekrišanu, kuras ir sniegušas šo informāciju, un, attiecīgi, tikai tiem mērķiem, attiecībā uz ko šīs iestādes devušas savu piekrišanu.

Ja dalībvalstī iestādēm vai struktūrām, kas minētas pirmajā daļā, atklāšanas vai izmeklēšanas uzdevumu palīdz pildīt šim nolūkam norīkotas, ņemot vērā viņu īpašo kompetenci, personas, kas nestrādā valsts sektorā, uz šādām personām drīkst attiecināt pirmajā daļā paredzēto informācijas apmaiņu ar otrajā daļā paredzētajiem nosacījumiem.

Lai ieviestu otrās daļas pēdējo ievilkumu, pirmajā daļā minētās iestādes vai struktūras kompetentajām iestādēm, kas ir sniegušas attiecīgo informāciju, paziņo to personu vārdus un pienākumus, kam tā ir jāsūta.

Dalībvalstis Komisijai un pārējām dalībvalstīm paziņo tās iestādes vai struktūras, kuras drīkst saņemt informāciju saskaņā ar šo punktu.

Līdz 2000. gada 31. decembrim Komisija sagatavo ziņojumu par šā punkta piemērošanu.

▼B

9. Šis pants neliedz kompetentajai iestādei piegādāt centrālajām bankām un citām iestādēm ar līdzīgu uzdevumu, kas darbojas kā valsts iestādes, informāciju to uzdevuma veikšanai, tāpat tas neliedz šādām valsts iestādēm vai struktūrām izpaust kompetentajām iestādēm informāciju, kas tām var būt vajadzīga 5. punkta nolūkā. Uz šajā sakarā saņemto informāciju attiecas profesionālā noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts šajā pantā.

10. Šis pants neliedz kompetentajām iestādēm sniegt no 2. līdz 5. punktā minēto informāciju ieskaita iestādei vai līdzīgai iestādei, kas saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem sniedz ieskaita vai norēķinu pakalpojumus kādam dalībvalsts tirgum, ja tās atzīst, ka šāda informācija ir vajadzīga, lai nodrošinātu šo iestāžu pienācīgu darbību attiecībā uz tirgus dalībnieku pārkāpumiem vai varbūtējiem pārkāpumiem. Uz šajā sakarā saņemto informāciju attiecina profesionālā noslēpuma nosacījumus, kā paredzēts 2. punktā. Dalībvalstis tomēr nodrošina, ka informācija, ko saņem saskaņā ar 3. punktu, nav izpaužama šajā punktā minētajos apstākļos bez to kompetento iestāžu noteiktas piekrišanas, kuras to ir sniegušas.

11. Turklāt, neatkarīgi no 2. līdz 5. punktā minētajiem noteikumiem, dalībvalstis atbilstīgi tiesību aktiem drīkst atļaut sniegt noteiktu informāciju citām valsts pārvaldes struktūrām, kas atbild par tiesību aktiem, kuri attiecas uz PVKIU un uzņēmumu, kas iegulda savā uzņēmējdarbībā, kredītiestāžu, finanšu iestāžu, ieguldījumu sabiedrību un apdrošināšanas sabiedrību uzraudzību, un minēto struktūru norīkotiem inspektoriem.

Šādu informāciju tomēr drīkst sniegt tikai vajadzības gadījumā konsultatīvās uzraudzības nolūkā.

Dalībvalstis tomēr nosaka, ka informāciju, ko saņem saskaņā ar 3. un 6. punktu, nedrīkst izpaust šajā punktā minētajos apstākļos citādi kā vien ar to kompetento iestāžu noteiktu piekrišanu, kuras šo informāciju ir sniegušas.”

5. pants

▼M1

▼B

— Direktīvas 92/49/EEK 16.a pantā,

▼M2

▼B

— Direktīvas 93/22/EEK 25.a pantā,

— un Direktīvas 85/611/EEK 50.a pantā

iekļauj šādus punktus:

”1. Dalībvalstis nosaka vismaz to, ka:

a) personām, kam dota atļauja Direktīvas 84/253/EEK (*) nozīmē, kuras finanšu uzņēmumā pilda uzdevumu, kas paredzēts Direktīvas 78/660/EEK (**) 51. pantā, Direktīvas 83/349/EEK 37. pantā vai Direktīvas 85/611/EEK 31. pantā, vai jebkuru citu tiesību aktos noteiktu uzdevumu, ir pienākums kompetentajām iestādēm tūlīt ziņot par visiem faktiem vai lēmumiem sakarā ar uzņēmumu, kas tām šo uzdevumu izpildē kļuvuši zināmi un var:

— būt to normatīvo aktu būtisks pārkāpums, kas nosaka atļaujas piešķiršanas nosacījumus vai kas īpaši reglamentē finanšu uzņēmumu darbību, vai

— iespaidot finanšu uzņēmuma turpmāko darbību, vai

— likt atteikties apstiprināt pārskatus vai likt izteikt iebildumus;

▼B

b) tāpat šīm personām ir pienākums ziņot par visiem faktiem un lēmumiem, kas tām kļuvuši zināmi, izpildot uzdevumu, kā aprakstīts a) apakšpunktā, uzņēmumā, kam ar finanšu uzņēmumu ir ciešas saiknes kontroles attiecību dēļ un kurā tās pilda iepriekš minēto uzdevumu.

2. Kāda 1. punktā minēta fakta vai lēmuma labticīga izpaušana kompetentajām iestādēm, ko izdara personas, kam ir atļauja Direktīvas 84/253/EEK nozīmē, nav līgumā vai kādā normatīvā vai administratīvā aktā paredzēta informācijas izpaušanas ierobežojuma pārkāpums, un šādām personām neuzliek nekādu atbildību.

(*) OV L 126, 12.5.1984., 20. lpp.

(**) OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/605/EEK (OV L 317, 16.11.1994., 60. lpp.).”

6. pants

1. Līdz 1996. gada 18. jūlijam dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Par to tās tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarāmas šādas atsauces.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai galvenos savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, kuru regulē šī direktīva.

7. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.